

Arrest

nr. 278 408 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 juni 2022 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat M. SAMPERMANS, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks staatsburger te zijn van Koerdische origine. U werd geboren op X 1986 te X in Koerdistan.

U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u in 2013 een relatie kreeg met H.T.A. (...), een man die u ontmoette in de supermarkt waar hij werkte. Hij gaf u zijn telefoonnummer en jullie hielden vier à vijf maanden telefonisch contact. Onverwachts kreeg u het nieuws dat u zou worden uitgehuwelijkt. U bracht H. (...) hiervan op de hoogte en verbrak uw geheime relatie met hem in januari 2014. U huwde met K.A.F. (...), die werkte bij A. (...), op 6 februari 2014. Kort na uw huwelijk werd u het slachtoffer van huiselijk geweld. Ook werd u na ongeveer drie maanden gehuwd te zijn zwanger maar kreeg u een miskraam nadat u door uw echtgenoot geslagen werd. U kon geen klacht tegen K. (...) indienen, gezien zijn positie bij A. (...) Rond augustus 2019 nam u terug telefonisch contact

op met H. (...) en u stelde hem op de hoogte van uw penibele thuissituatie. H. (...) stemde in om u te helpen het land uit te vluchten en begon uw reis voor u te plannen. Op 22 september 2019 liet H. (...) u weten dat u een interview moest afleggen voor het verkrijgen van een reisvisum en hij nam u een tijd later mee naar E. (...) ten einde dit interview af te leggen. U ontving een reisvisum voor Duitsland dat vanaf 10 oktober 2019 geldig was. Op 14 oktober 2019 confronteerde K. (...) u met geluidsopnames: hij had af luisterapparatuur in uw slaapkamer geplaatst en liet de opnames horen waarin u de naam van H. (...) uitsprak. Uw echtgenoot sloeg u daarop in elkaar en nam uw gsm in zijn bezit. Meteen na deze ruzie vertrok K. (...) voor een aantal dagen weg van huis omwille van zijn werk. Diezelfde dag ging u langs bij uw buurvrouw en gebruikte haar gsm: u belde naar H. (...), vertelde dat u betrapt was door K. (...) en H. (...) zei dat hij vliegtickets zou kopen. Omdat uw echtgenoot nu ook op de hoogte was van uw contacten met H. (...), een andere man, besloot ook H. (...) weg te vluchten uit het land. De nacht van 14 op 15 oktober 2019 sprong u over de omheining van uw woning. H. (...) wachtte u buiten op en bracht u naar de luchthaven van Erbil. Op 15 oktober 2019 vloog u van Erbil naar Duitsland. H. (...) stak zelf illegaal de grens met Turkije over en bevond zich nadien in de buurt van Istanboel. U kwam aan in België op 12 februari 2020 en diende uw eerste verzoek om internationale bescherming in op 17 februari 2020.

Op 2 augustus 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 24 december 2021 (arrest nr. 266209). U tekende geen cassatieberoep aan.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 6 januari 2022 een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming blijft u vasthouden aan de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. U voegt hieraan toe dat u en anderen van uw familie als kind mishandeld werden door uw vader. Voorts verklaart u dat u als 9-jarig meisje iedereen van de familie moest wakker maken om te ontbijten en dat de neef van uw vader van dit moment gebruik maakte om u seksueel te misbruiken. U stelt dat hij u met zijn vinger ontmaagde maar dat hij bang werd toen hij bloed zag. Hij zei dat u het aan niemand mocht vertellen. Toen uw man tijdens de eerste huwelijksnacht zag dat u niet bloedde, werd hij boos en verwittigde hij de familie. De vader van uw man bracht u naar de dokter voor een maagdelijkheidsonderzoek. Wanneer u apart met de dokter kon spreken, vertelde u hem over het incident met de neef van uw vader. Omdat hij wist hoe gevaarlijk dit voor u was, vertelde hij tegen de familie dat sommige vrouwen de eerste keer geen bloed verliezen. De familie van uw man geloofde de dokter niet maar legde zich hierbij neer. Nadat u met uw man naar huis ging werd hij agressief en achterdochtig ten opzichte van u. Uw schoonvader probeerde in de laatste periode voor uw vertrek – 2017-2019 - te profiteren van uw kwetsbare situatie. Hij dreigde ermee tegen uw vader te vertellen dat u geen maagd was voor uw huwelijk indien u zou weigeren met hem seks te hebben. U vertelde hierover niets tijdens uw eerste verzoek omdat het voor u moeilijk praten was met een mannelijke tolk, omdat u verlegen was en omdat u het niet durfde te zeggen.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u opnieuw uw huwelijksakte neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Er werd vastgesteld dat er geen geloof

kon worden gehecht aan de problemen die u met uw echtgenoot K. (...), uw schoonfamilie en uw eigen familie zou gekend hebben wegens uw buitenechtelijke relatie met H. (...). Vooreerst werd opgemerkt dat uw asielaanvraag geenszins overeenstemde met de informatie die uit uw visumaanvraag voor Duitsland naar voren kwam. Zo bleek geenszins uit uw visumaanvraag dat u afkomstig bent uit een traditionele, conservatieve familie, dat u niet zou mogen werken of studeren, dat u een huisslaaf was en dat u het slachtoffer werd van huiselijk geweld. Uit de visumaanvraag bleek immers dat u van plan was om een plezierreis te maken met vrienden, dat u gewend was om te reizen, dat u werkte en dat u een goed gevulde bankrekening bezat. Daarnaast werd de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vluchtaanleiding verder onderuitgehaald door het feit dat de vliegtickets en hotelreservering van begin september 2019 (en de reisverzekering die u hiervoor had afgesloten), die vervat zaten in uw visumdossier, onverenigbaar waren met uw bewering dat u voor de datum van 14 oktober 2019, de dag waarop u onverwachts betrapt werd op uw buitenechtelijke relatie, nog geen concrete reis had gepland. Het leugenachtige karakter van uw asielaanvraag werd verder versterkt door het feit dat u uw visumaanvraag in Erbil signeerde op 4 september 2019, en u hierbij verklaarde dat u van plan was om op 10 oktober richting Europa te reizen, en dit onverzoenbaar was met uw bewering bij het CGVS dat H. (...) u pas op 22 september gezegd had dat u naar Erbil moest gaan in het kader van uw visumaanvraag en dat u pas na deze datum uw interview ging afleggen. Voorts werd vastgesteld dat uw visumaanvraag een kopie van de identiteitsdocumenten van uw echtgenoot met officiële vertalingen bevatte, wat niet onredelijk maakte te veronderstellen dat u wel degelijk met medeweten van uw echtgenoot hebt gehandeld toen u de visumaanvraag indiende, aangezien het niet aannemelijk is dat u zomaar zonder zijn medeweten zijn identiteitspapieren zou kunnen meenemen, laten vertalen en ongezien terug zou leggen. Tevens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vastgesteld dat het niet ernstig was dat u probeerde in het verzoekschrift uw eigen rol en betrokkenheid bij de visumaanvraag te minimaliseren gelet op de informatie uit het visumdossier en gelet op uw verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bovendien kon door de RvV niet worden ingezien om welke reden u een beroep zou gedaan hebben op een smokkelaar, gezien u over een paspoort en een geldig visum beschikte, en bijgevolg legaal kon reizen. Daarnaast werd de geloofwaardigheid van uw buitenechtelijke relatie met H. (...) ondermijnt door het feit dat het weinig aannemelijk is dat een persoon, met wie u 5 à 6 jaar eerder kortstondig telefonisch contact had, u zomaar na een telefoontje rond augustus 2019 meteen zou beloofd hebben om u te helpen vluchten uit het land, gezien de risico's die dit met zich meebrengt. Voorts was het vreemd dat H. (...) er in slaagde om op 3 maanden tijd 8000 euro bijeen te rapen maar dat u niet kon uitleggen hoe hij dit voor mekaar had gekregen. Verder werd vastgesteld dat het weinig ernstig was dat H. (...) u in zijn auto kon meenemen ten einde uw visuminterview in Erbil af te leggen, zonder medeweten van uw echtgenoot en/of schoonfamilie, gezien u had verklaard dat zij controlerend over uw gaan en staan waren. Daarenboven werd vastgesteld dat het feit dat u het telefoonnummer van H. (...) niet kon onthouden, onverenigbaar was met uw bewering dat u in 2019, meer dan 5 jaar na jullie kortstondige relatie, zijn telefoonnummer kon ingeven, en met uw bewering dat u het telefoonnummer van H. (...) niet in uw gsm had omdat u het telkens verwijderde zodat uw echtgenoot het niet zou kunnen zien. Ten slotte werd vastgesteld dat u geen interesse vertoonde in de verdere evolutie van de door u voorgehouden problemen. Wat betreft uw relatie met H. (...), werd door de RvV nog opgemerkt dat uw verklaringen in uw verzoekschrift over uw contact met H. (...) na uw huwelijk niet overeenstemden met wat u hierover verklaard had tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die uw kans op internationale bescherming vergroten.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw verwijst naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U verwijst immers opnieuw naar de problemen die u met uw echtgenoot en uw (schoon)familie zou gekend hebben wegens uw buitenechtelijke relatie met H. (...). Zo stelt u dat u wat betreft uw vrees bij terugkeer zowel in uw huidige verzoek als in uw vorig interview – waarmee u enkel kan verwijzen naar uw eerste verzoek om internationale bescherming – al verteld hebt waarom u vreest gedood te worden bij terugkeer naar Irak (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 19). Er dient te worden opgemerkt dat de problemen die u met uw echtgenoot en uw (schoon)familie zou gekend hebben wegens uw buitenechtelijke relatie met H. (...) tijdens uw vorig verzoek reeds manifest ongeloofwaardig werden geacht. Bijgevolg is dit geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Tijdens uw huidige verzoek voegt u hieraan toe dat u en anderen van uw familie als kind mishandeld werden door uw vader. Tevens verklaart u dat u als 9-jarig meisje het slachtoffer werd van seksueel misbruik door de neef van uw vader en u hierdoor uw maagdelijkheid verloor, dat toen uw man ontdekte dat u geen

maagd was, hij zijn familie inlichtte en zijn vader u naar de dokter bracht voor een maagdelijkheids-onderzoek, dat de familie van uw man zich neerlegde bij de uitleg van de dokter – nl. dat sommige vrouwen de eerste keer geen bloed verliezen – maar zij dit niet geloofden, dat uw man nadien agressief en achterdochtig werd ten opzichte van u, én dat uw schoonvader u in de laatste periode voor uw vertrek uit Irak onderdruk zette om seks met hem te hebben, zo niet zou hij uw vader vertellen dat u geen maagd was voor het huwelijk (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 16 & 20). Het CGVS meent echter dat er omwille van volgende redenen geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze problemen. Vooreerst kan u geen aannemelijke uitleg geven om welke reden u deze problemen niet eerder hebt aangehaald tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming. U beweert dat u dit niet kon vertellen tijdens uw eerste verzoek omdat de tolk mannelijk was, omdat u verlegen was en omdat u het niet durfde te zeggen (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 16). Dergelijke verschoningen kunnen het CGVS niet overtuigen. Wat betreft uw bewering dat u dit niet kon vertellen omdat u door een mannelijke tolk gehoord werd, moet immers worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel degelijk de kans kreeg om te kiezen voor een vrouwelijke tolk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zo werd u expliciet de vraag gesteld of er bijzondere omstandigheden waren die maakten dat u verkoos om door een ambtenaar en/of tolk gehoord te worden van hetzelfde of het andere geslacht. U maakte hier echter geen gebruik van om te melden dat u liever gehoord werd door een vrouwelijke tolk (Vragenlijst 'bijzonder procedurele noden', 05/08/2020). Voorts maakte u over het geslacht van de tolk zowel tijdens het interview bij de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van uw eerste verzoek geen enkele opmerking. Evenmin maakte u hiervan melding tijdens uw beroeps-procedure, noch in het verzoekschrift van uw advocaat – waarbij het u vrijstaat om in uw communicatie met uw advocaat u te laten bijstaan door een tolk van het mannelijk of vrouwelijk geslacht –, noch tijdens de zitting bij de RvV. Aangezien u doorheen de procedure van uw eerste verzoek verschillende malen de kans kreeg om te melden dat u liever een vrouwelijke tolk had, houdt het dan ook geen steek dat u dit nu aanhaalt als reden waarom u deze problemen niet vermeld had in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Evenmin is het overtuigend dat u over deze problemen niet zou kunnen verteld hebben tijdens uw eerste verzoek omdat u verlegen was. Uw bewering verlegen geweest te zijn om over dergelijk onderwerp uit de taboe- of intieme sfeer te praten, valt immers niet te verzoenen met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek zowel tijdens het interview bij de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel open kon vertellen over de buitenechtelijke relatie die u in Irak zou gehad hebben, wat evenzeer een onderwerp uit de taboe- of intieme sfeer betreft. Het feit dat u tijdens uw eerste verzoek, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS en noch tijdens de beroepsprocedure, melding maakte van deze problemen én u geen geldige verschoning kan verschaffen om welke reden u deze problemen in uw eerste verzoek niet aanhaalde, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan. Redelijkerwijze kan er immers worden aangenomen dat u dergelijke essentiële elementen uit uw asielrelaas, indien deze waarachtig zouden zijn, reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zou aangehaald hebben. Verder dient benadrukt te worden dat u blijft volharden in uw initiële relaas (zie supra) en dat u in uw huidig verzoek geen concreet verweer voert tegen de motieven van de beslissing die door het CGVS werd genomen in het kader van uw eerste verzoek en die door de RvV werden bevestigd in haar arrest. In uw vorige beslissing werd immers op uitgebreide wijze geargumenteed dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de wijze waarop en de omstandigheden waarin u uw vertrek uit Irak zou geregeld hebben, aan uw verklaringen omtrent uw buitenechtelijke relatie, én aan uw bewering afkomstig te zijn uit een traditionele en conservatieve familie. Het feit dat u de problemen met uw man, uw schoonvader en uw (schoon)familie omwille van het verliezen van uw maagdelijkheid voor uw huwelijk ten gevolge van seksueel misbruik door de neef van uw vader, binnen dezelfde bedrieglijke en ongeloofwaardige context situeert, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen en maakt dat u het CGVS nog steeds geen zicht wenst te geven op uw werkelijke situatie in Irak. Bovendien vallen de vaststellingen die door het CGVS en de RvV werden gemaakt in uw eerste verzoek om internationale bescherming op basis van uw visumaanvraag voor Duitsland, en waartegen u geen concreet verweer inbrengt, niet te rijmen met de door u voorgehouden problemen in het kader van uw huidig verzoek. Zo is het weinig logisch en bijzonder vreemd dat u voor uw vertrek uit Irak een plezierreisje plande met vrienden, gewend was om te reizen, werkte en een goed gevulde bankrekening bezat. Dit staat immers haaks op uw bewering dat u het land zou verlaten hebben omdat u problemen kende met uw agressieve en achterdochtige echtgenoot en uw schoonvader omdat u geen maagd was voor het huwelijk, en omdat u vreesde dat uw conservatieve en traditionele familie, met name uw vader, dit te weten zouden kunnen komen. Evenmin is het aannemelijk dat u in dergelijke context met het medeweten van uw man – uw visumaanvraag bevatte een kopie van de identiteitsdocumenten van uw echtgenoot met officiële vertalingen – een visumaanvraag kon indienen om een toeristenvisum te bekomen waarmee u het land kon verlaten. Redelijkerwijze kan immers het tegendeel verwacht worden, nl. dat uw man, indien hij achterdochtig en agressief zou geweest zijn ten opzichte van u omdat u geen maagd meer was voor het huwelijk, er net alles aan zou gedaan hebben om

uw vertrek uit Irak te verhinderen. Het geheel van deze vaststellingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u voor uw vertrek met uw echtgenoot, schoonvader en schoonfamilie zou gekend hebben omdat u voor uw huwelijk uw maagdelijkheid had verloren ten gevolge van seksueel misbruik door de neef van uw vader. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

De huwelijksakte die u voorlegde, wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen. Deze bevestigt immers louter uw identiteit en huwelijk met uw man, wat in deze beslissing niet wordt betwist.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheids-situatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens

beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Dohuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van "de artikelen 48/4 en 48/5, 57/6/2§1 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet') en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Zij betoogt: "Verzoekster volhardt in haar asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie door verwerende partij."

Verzoekster geeft vervolgens een overzicht van hetgeen wordt gesteld in de bestreden beslissing en voert aan: "Verzoekster wenst daarop te antwoorden dat mensen die in nood of in een erbarmelijke situatie leven er alles aan zouden doen om hieruit te kunnen komen. Ze heeft ervoor gezorgd dat ze alles voorbereid had zonder het medeweten van haar echtgenoot om haar situatie te kunnen ontkomen. Wat betreft de relatie met H. (...) vindt verzoekster het raar dat er meteen wordt vanuit gegaan dat het bijna onmogelijk is dat die persoon haar daarmee zou helpen. Verzoekster stelt zich de vraag waarom het niet kan dat hij haar naar de stad Erbil zou hebben gebracht zonder medeweten van haar echtgenoot, ze stelt zich de vraag of er geen vooringenomenheid is in hoofde van verweerende partij.

Als verzoekster zou worden teruggestuurd zou het leven van verzoekster in gevaar zijn. Een echtgenoot die zijn vrouw op die wijze verliest zal op wraak uit zijn. Dit om geen gezichtsverlies te lijden in de naaste omgeving.

Dat dus verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Verzoekster is van mening dat de aangegeven feitenrelaas en de situatie waar zij zich in bevindt wel een reden is dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"Het beroep van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de beslissing van het CGVS dd. 12.05.2022 waar het verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht dd. 13.05.2022 te vernietigen."

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 2 september 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van wet800 (hierna: de Vreemdelingenwet) een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Irak wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- UNHCR *"International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq"* van mei 2019;
- UEAA *"Country Guidance Note: Iraq"* van juni 2022;
- COI Focus *"Irak – veiligheidssituatie"* van 24 november 2021;
- EUAA *"COI report Iraq: security situation"* van januari 2022.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota voor, waarbij zij een verslag van 30 juni 2022 van een psychotherapeut voegt.

4. Beoordeling van het verzoek

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.2. In dit kader dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke

elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gesteld: “Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Er werd vastgesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u met uw echtgenoot K. (...), uw schoonfamilie en uw eigen familie zou gekend hebben wegens uw buitenechtelijke relatie met H. (...). Vooreerst werd opgemerkt dat uw asielaanvraag geenszins overeenstemde met de informatie die uit uw visumaanvraag voor Duitsland naar voren kwam. Zo bleek geenszins uit uw visumaanvraag dat u afkomstig bent uit een traditionele, conservatieve familie, dat u niet zou mogen werken of studeren, dat u een huisslaaf was en dat u het slachtoffer werd van huiselijk geweld. Uit de visumaanvraag bleek immers dat u van plan was om een plezierreis te maken met vrienden, dat u gewend was om te reizen, dat u werkte en dat u een goed gevulde bankrekening bezat. Daarnaast werd de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vluchtaanleiding verder onderuitgehaald door het feit dat de vliegtickets en hotelreservering van begin september 2019 (en de reisverzekering die u hiervoor had afgesloten), die vervat zaten in uw visumdossier, onverenigbaar waren met uw bewering dat u voor de datum van 14 oktober 2019, de dag waarop u onverwachts betrapt werd op uw buitenechtelijke relatie, nog geen concrete reis had gepland. Het leugenachtige karakter van uw asielaanvraag werd verder versterkt door het feit dat u uw visumaanvraag in Erbil signeerde op 4 september 2019, en u hierbij verklaarde dat u van plan was om op 10 oktober richting Europa te reizen, en dit onverzoenbaar was met uw bewering bij het CGVS dat H. (...) u pas op 22 september gezegd had dat u naar Erbil moest gaan in het kader van uw visumaanvraag en dat u pas na deze datum uw interview ging afleggen. Voorts werd vastgesteld dat uw visumaanvraag een kopie van de identiteitsdocumenten van uw echtgenoot met officiële vertalingen bevatte, wat niet onredelijk maakte te veronderstellen dat u wel degelijk met medeweten van uw echtgenoot hebt gehandeld toen u de visumaanvraag indiende, aangezien het niet aannemelijk is dat u zomaar zonder zijn medeweten zijn identiteitspapieren zou kunnen meenemen, laten vertalen en ongezien terug zou leggen. Tevens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vastgesteld dat het niet ernstig was dat u probeerde in het verzoekschrift uw eigen rol en betrokkenheid bij de visumaanvraag te minimaliseren gelet op de informatie uit het visumdossier en gelet op uw verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bovendien kon door de RvV niet worden ingezien om welke reden u een beroep zou gedaan hebben op een smokkelaar, gezien u over een paspoort en een geldig visum beschikte, en bijgevolg legaal kon reizen. Daarnaast werd de geloofwaardigheid van uw buitenechtelijke relatie met H. (...) ondermijnt door het feit dat het weinig aannemelijk is dat een persoon, met wie u 5 à 6 jaar eerder kortstondig telefonisch contact had, u zomaar na een telefoontje rond augustus 2019 meteen zou beloofd hebben om u te helpen vluchten uit het land, gezien de risico's die dit met zich meebrengt. Voorts was het vreemd dat H. (...) er in slaagde om op 3 maanden tijd 8000 euro bijeen te rapen maar dat u niet kon uitleggen hoe hij dit voor mekaar had gekregen. Verder werd vastgesteld dat het weinig ernstig was dat H. (...) u in zijn auto kon meenemen ten einde uw visuminterview in Erbil af te leggen, zonder medeweten van uw echtgenoot en/of schoonfamilie, gezien u had verklaard dat zij controlerend over uw gaan en staan waren. Daarenboven werd vastgesteld dat het feit dat u het telefoonnummer van H. (...) niet kon onthouden, onverenigbaar was met uw bewering dat u in 2019, meer dan 5 jaar na jullie kortstondige relatie, zijn telefoonnummer kon ingeven, en met uw bewering dat u het telefoonnummer van H. (...) niet in uw gsm had omdat u het telkens verwijderde zodat uw echtgenoot het niet zou kunnen zien. Ten slotte werd vastgesteld dat u geen interesse vertoonde in de verdere evolutie van de door u voorgehouden problemen. Wat betreft uw relatie met H. (...), werd door de RvV nog opgemerkt dat uw verklaringen in uw verzoekschrift over uw contact met H. (...) na uw huwelijk niet overeenstemden met wat u hierover verklaard had tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

In zoverre verzoekster zich andermaal beroept op voormelde asielmotieven, hierin volhardt en kritiek uit op de beoordeling die hiervan geschiedde in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat verzoekster het thans voorliggende verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de bij het vorige arrest nr. 266 209 van de Raad gedane vaststellingen en beoordeling. Tegen dit arrest heeft verzoekster geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft hij wat dat verzoek betreft zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming.

In het kader van haar huidig, volgend verzoek om internationale bescherming haalt verzoekster bij wijze van nieuw element aan dat zij seksueel werd misbruikt door de neef van haar vader. Tevens verklaart verzoekster dat zij problemen heeft gekend met haar man en zijn familie wegens de betwiste status van haar maagdelijkheid. Daarnaast betoogt zij dat haar schoonvader haar seksueel intimideerde.

Omtrent deze nieuw aangevoerde elementen, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd: *“Tijdens uw huidig verzoek voegt u hieraan toe dat u en anderen van uw familie als kind mishandeld werden door uw vader. Tevens verklaart u dat u als 9-jarig meisje het slachtoffer werd van seksueel misbruik door de neef van uw vader en u hierdoor uw maagdelijkheid verloor, dat toen uw man ontdekte dat u geen maagd was, hij zijn familie inlichtte en zijn vader u naar de dokter bracht voor een maagdelijkheidsonderzoek, dat de familie van uw man zich neerlegde bij de uitleg van de dokter – nl. dat sommige vrouwen de eerste keer geen bloed verliezen – maar zij dit niet geloofden, dat uw man nadien agressief en achterdochtig werd ten opzichte van u, én dat uw schoonvader u in de laatste periode voor uw vertrek uit Irak onderdruk zette om seks met hem te hebben, zo niet zou hij uw vader vertellen dat u geen maagd was voor het huwelijk (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 16 & 20). Het CGVS meent echter dat er omwille van volgende redenen geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze problemen. Vooreerst kan u geen aannemelijke uitleg geven om welke reden u deze problemen niet eerder hebt aangehaald tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming. U beweert dat u dit niet kon vertellen tijdens uw eerste verzoek omdat de tolk mannelijk was, omdat u verlegen was en omdat u het niet durfde te zeggen (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 16). Dergelijke verschoningen kunnen het CGVS niet overtuigen. Wat betreft uw bewering dat u dit niet kon vertellen omdat u door een mannelijke tolk gehoord werd, moet immers worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel degelijk de kans kreeg om te kiezen voor een vrouwelijke tolk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zo werd u expliciet de vraag gesteld of er bijzondere omstandigheden waren die maakten dat u verkoos om door een ambtenaar en/of tolk gehoord te worden van hetzelfde of het andere geslacht. U maakte hier echter geen gebruik van om te melden dat u liever gehoord werd door een vrouwelijke tolk (Vragenlijst ‘bijzonder procedurele noden’, 05/08/2020). Voorts maakte u over het geslacht van de tolk zowel tijdens het interview bij de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van uw eerste verzoek geen enkele opmerking. Evenmin maakte u hiervan melding tijdens uw beroepsprocedure, noch in het verzoekschrift van uw advocaat – waarbij het u vrijstaat om in uw communicatie met uw advocaat u te laten bijstaan door een tolk van het mannelijk of vrouwelijk geslacht – , noch tijdens de zitting bij de RvV. Aangezien u doorheen de procedure van uw eerste verzoek verschillende malen de kans kreeg om te melden dat u liever een vrouwelijke tolk had, houdt het dan ook geen steek dat u dit nu aanhaalt als reden waarom u deze problemen niet vermeld had in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Evenmin is het overtuigend dat u over deze problemen niet zou kunnen verteld hebben tijdens uw eerste verzoek omdat u verlegen was. Uw bewering verlegen geweest te zijn om over dergelijk onderwerp uit de taboe- of intieme sfeer te praten, valt immers niet te verzoenen met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek zowel tijdens het interview bij de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel open kon vertellen over de buitenechtelijke relatie die u in Irak zou gehad hebben, wat evenzeer een onderwerp uit de taboe- of intieme sfeer betreft. Het feit dat u tijdens uw eerste verzoek, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS en noch tijdens de beroepsprocedure, melding maakte van deze problemen én u geen geldige verschoning kan verschaffen om welke reden u deze problemen in uw eerste verzoek niet aanhaalde, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan. Redelijkervijze kan er immers worden aangenomen dat u dergelijke essentiële elementen uit uw asielrelaas, indien deze waarachtig zouden zijn, reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zou aangehaald hebben. Verder dient benadrukt te worden dat u blijft volharden in uw initiële relaas (zie supra) en dat u in uw huidig verzoek geen concreet verweer voert tegen de motieven van de beslissing die door het CGVS werd genomen in het kader van uw eerste verzoek en die door de RvV werden bevestigd in haar arrest. In uw vorige beslissing werd immers op uitgebreide wijze geargumenteed dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen*

omtrent de wijze waarop en de omstandigheden waarin u uw vertrek uit Irak zou geregeld hebben, aan uw verklaringen omtrent uw buitenechtelijke relatie, én aan uw bewering afkomstig te zijn uit een traditionele en conservatieve familie. Het feit dat u de problemen met uw man, uw schoonvader en uw (schoon)familie omwille van het verliezen van uw maagdelijkheid voor uw huwelijk ten gevolge van seksueel misbruik door de neef van uw vader, binnen dezelfde bedrieglijke en ongeloofwaardige context situeert, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen en maakt dat u het CGVS nog steeds geen zicht wenst te geven op uw werkelijke situatie in Irak. Bovendien vallen de vaststellingen die door het CGVS en de RvV werden gemaakt in uw eerste verzoek om internationale bescherming op basis van uw visumaanvraag voor Duitsland, en waartegen u geen concreet verweer inbrengt, niet te rijmen met de door u voorgehouden problemen in het kader van uw huidig verzoek. Zo is het weinig logisch en bijzonder vreemd dat u voor uw vertrek uit Irak een plezierreisje plande met vrienden, gewend was om te reizen, werkte en een goed gevulde bankrekening bezat. Dit staat immers haaks op uw bewering dat u het land zou verlaten hebben omdat u problemen kende met uw agressieve en achterdochtige echtgenoot en uw schoonvader omdat u geen maagd was voor het huwelijk, en omdat u vreesde dat uw conservatieve en traditionele familie, met name uw vader, dit te weten zouden kunnen komen. Evenmin is het aannemelijk dat u in dergelijke context met het medeweten van uw man – uw visumaanvraag bevatte een kopie van de identiteitsdocumenten van uw echtgenoot met officiële vertalingen - een visumaanvraag kon indienen om een toeristenvisum te bekomen waarmee u het land kon verlaten. Redelijkerwijze kan immers het tegendeel verwacht worden, nl. dat uw man, indien hij achterdochtig en agressief zou geweest zijn ten opzichte van u omdat u geen maagd meer was voor het huwelijk, er net alles aan zou gedaan hebben om uw vertrek uit Irak te verhinderen. Het geheel van deze vaststellingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u voor uw vertrek met uw echtgenoot, schoonvader en schoonfamilie zou gekend hebben omdat u voor uw huwelijk uw maagdelijkheid had verloren ten gevolge van seksueel misbruik door de neef van uw vader. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

De door verzoekster neergelegde huwelijksakte kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande nu deze enkel haar identiteit en huwelijk met haar man bevestigt.

Hetzelfde geldt voor het verslag van een psychotherapeute van 30 juni 2022 dat verzoekster per aanvullende nota voorlegt. Dit betreft geen medisch geobjectiveerd attest noch bevat dit verslag enige medische diagnose. Er blijkt ook niet dat de psychotherapeute, die geen dokter is, psycholoog of psychiater, daartoe is gekwalificeerd.

Verzoekster wenst hiermee aan te tonen dat, omwille van haar angst om haar verhaal te delen en kenbaar te maken aan een mannelijke tolk, zij in haar eerste beschermingsverzoek geen melding heeft gemaakt van de problemen die zij in haar tweede beschermingsverzoek aanhaalde. De Raad stelt vast dat dit argument in de bestreden beslissing reeds ruimschoots wordt beoordeeld en dat terecht wordt besloten dat verzoeksters beweerde angst in casu geen aannemelijke verschoning is voor het feit dat zij heeft nagelaten in haar eerste beschermingsverzoek reeds melding te maken van de nu aangehaalde problemen. Het verslag dat nu ter terechtzitting wordt voorgelegd, bevat geen overtuigende elementen die hierover anders doen denken.

Verder merkt de Raad op dat de psychotherapeute in het summiere verslag verwijst naar “traumatische ervaringen” zonder dat wordt verwezen naar enig geobjectiveerd medisch onderzoek. Er blijkt slechts dat deze psychotherapeute zich louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoekster en niet op een objectieve (medische) bron van informatie. Bovendien worden deze “traumatische ervaringen” ook niet verder toegelicht en wordt enkel geduid dat verzoekster afkomstig zou zijn van “een familie (...) waar eermoorden en huiselijk geweld niet ongewoon” zijn. Bijgevolg besluit de Raad dat aan dit verslag enkel zeer beperkte bewijskracht kan worden gegeven.

Hierboven werd reeds uitgebreid gemotiveerd en vastgesteld dat aan verzoeksters verklaringen over de problemen die zij voor haar vertrek met haar echtgenoot, schoonvader en schoonfamilie zou hebben gekend omdat zij voor haar huwelijk haar maagdelijkheid zou hebben verloren ten gevolge van seksueel misbruik door de neef van haar vader geen geloof kan worden gehecht.

Wanneer het verslag, met zijn zeer beperkte bewijskracht, wordt beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster, dan besluit de Raad dat dit verslag niet van die aard is dat het een ander licht kan werpen op de uitgebreide beoordeling van verzoeksters relaas. Dat verzoekster eventueel mentale problemen heeft, maakt nog niet dat haar verklaringen hierover geloofwaardig zijn, kan de

ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor deze mentale problemen.

4.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Om uit te maken er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

In casu wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO Guidance note komt evenwel duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. De focus dient aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet betwist dat, gezien haar verklaringen met betrekking tot haar plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld.

De verwerende partij heeft in een aanvullende nota van 2 september 2022 de beschikbare landen-informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk verder aangevuld en geactualiseerd aan de hand van volgende rapporten: COI Focus *“Irak – veiligheidssituatie”* van 24 november 2021 en EUAA *“COI report Iraq: security situation”* van januari 2022. Op basis daarvan zet zij het volgende uiteen:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021 en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie inkomsten in 2021 bepaalt. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie.

Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EUAA COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019) blijkt dat Irak, naast Bagdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat, buiten de districten Amedi en Zakho, er actueel voor burgers in de rest van de provincie Dohuk geen reëel risico aanwezig is om het slachtoffer te worden een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 190-192).

Een verder onderzoek naar persoonlijke omstandigheden in dit kader dringt zich dan ook niet op.

Verzoekster brengt geen afdoende concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aan en liggen er geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.6. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekster niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

4.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES